

Dosarul nr.1a-269/26
Central
1-25005367-02-1a-03032026
Angheluță

Judecătoria Hîncești, sediul

Judecător: Mihaela

DECIZIE

14 iulie 2026

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată,
Judecătorul
Judecătorii
Schibin

Denis Băbălău
Elisaveta Buzu și Vladislav

Grefierul
Cu participarea:
Procurorului
Avocatului
În lipsa:
Inculpatului

Cristina Dascaluic

Țurcanu Svetlana
Dumitru Marco

Gîrlea Ilie

judecând, în ordine de apel, în ședință de judecată publică, cererile de apel declarate de către procurorul în Procuratura Hîncești, Andrei Iepure și avocatul Dumitru Marco, în interesele inculpatului Gîrlea Ilie, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 03 februarie 2026, în cauza penală privind învinuirea lui

*Gîrlea Ilie*****, născut la *****, cod personal *****, originar din ***** domiciliat în *****, supus militar, cetățean al Republicii Moldova, cu studii superioare, divorțat, cu un copil minor la întreținere, anterior nejudecat, în stare de reținere sau arest nu s-a aflat în prezenta cauză penală,*

- în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

- în instanța de fond: 17 ianuarie 2025 – 03 februarie 2026.
- în instanța de apel: 03 martie 2026 – 14 iulie 2026.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, asupra apelurilor,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 03 februarie 2026, Gîrlea Ilie*****, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova și condamnat în baza acestei Legi, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1100 (una mie o sută) unități convenționale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, Gîrlea Ilie*****, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită și se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a comunicat lui Gîrlea Ilie***** că în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei sub forma de amendă, aceasta se va înlocui cu pedeapsa închisorii, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

S-a dispus confiscarea specială de la Gîrlea Ilie***** în sumă de 3500 lei (trei mii cinci sute lei) și 400 euro (patru sute euro).

S-a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Central nr. 1-25/25 din 24.04.2025, în privința bunurilor: terenul cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, construcția cu nr. cadastral ***** amplasată în *****, construcția cu nr. cadastral ***** amplasată în *****, până la executarea pedepsei sub formă de amendă și a măsurii de siguranță, confiscarea specială.

S-a ridicat sechestrul aplicat prin încheierea Judecătorei Hîncești, sediul Central nr. 11- 3/2025 din 09.01.2025, prin care a fost autorizată punerea sub sechestrul mijlocului de transport de model „*****”, fabricat în anul *****, cu numărul de înmatriculare *****, cod VIN: *****

Corpuri delictive nu au fost recunoscute.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Gîrlea Ilie*****, în intervalul lunilor august 2024 - octombrie 2024, în *****, dar și în alte unități administrativ-teritoriale, cu scopul coruperii electorale a alegătorilor în beneficiul partidului politic „Șansă”, partidului politic „Renaștere”, partidului politic Forța de Alternativă și de Salvare a Moldovei și partidului politic „Victorie”, ce au convenit asupra formării Blocului electoral „VICTORIE - ПОБЕДА” pentru participare la alegerile pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova și referendumul republican constituțional din 20 octombrie 2024, dar a cărui înregistrare a fost refuzată prin Hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 2687 din 7 august 2024, având rolul de executor, de comun cu alte persoane ale căror identitate se află în proces de stabilire, printre care și Parfeni Zinaida Nicolai, a întreprins acțiuni de oferire și dare de bani în vederea determinării alegătorilor:

Vrabie Anastasia, Calancea Eleonora, Bicioc Larisa, Moraraș Tudor, Tichie Vasile, precum și a altor persoane necunoscute în curs de identificare, să își exercite dreptul electoral în favoarea formațiunii politice menționate, precum și să aleagă opțiunea „NU” în buletinul de vot al referendumului republican constituțional. Astfel, pentru atingerea scopului infracțional, Gîrlea Ilie*****, aflându-se la domiciliul Feodorei Morărașu, amplasat în *****, în luna august 2024, i-a oferit și dat Eleonorei Calancea suma de 1000 lei, în luna septembrie 2024 i-a oferit și dat Anastasiei Vrabie suma de 700 lei și 100 euro, lui Tichie Vasile suma de 700 lei și 100 euro, lui Moraraș Tudor suma de 500 lei și 100 euro și Larisei Bicioc suma de 600 lei și 100 euro, în scopul determinării acestora să-și exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor prezidențiale din 20 octombrie 2024 în favoarea candidatului promovat de formațiunea politică menționată, care era inclus în buletinul de vot, era concurent electoral față de ceilalți participanți, numele căruia/căreia urma a fi anunțat înainte de ziua scrutinului electoral, și împotriva unui anumit candidat electoral, dar și să aleagă opțiunea „NU” în buletinul de vot al referendumului republican constituțional.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 16 februarie 2026, procurorul în Procuratura Hîncești, Andrei Iepure, a declarat în termen apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 03 februarie 2026, în partea ce ține de stabilirea pedepsei și confiscării speciale a mijlocului de transport utilizat pentru săvârșirea infracțiunii, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște vinovat pe Gîrlea Ilie***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 181¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar pentru bărbați de tip semiînchis, cu luarea acestuia sub escortă imediat din sala de sedinte. Termenul executării pedepsei a-l calcula din data reținerii. În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, mijlocul de transport de model „*****”, fabricat în anul *****, cu numărul de înmatriculare *****, Cod VIN: *****, utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală, pus sub sechestru prin încheierea Judecătoriei Hîncești nr. 1 1-3/2025 din 09 ianuarie 2025, a-l supune confiscării speciale. În rest de a menține fără modificări celelalte dispoziții ale sentinței.

3.1. În motivarea apelului, a invocat faptul că, Gîrlea Ilie este divorțat, are un copil minor la întreținere, este angajat în câmpul muncii și nu are antecedente penale. În conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, circumstanță atenuantă la săvârșirea infracțiunii de către Gîrlea Ilie s-a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. În conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante la săvârșirea infracțiunii de către Gîrlea Ilie nu s-au stabilit. Prevederile art. 53 Cod penal, în privința lui Gîrlea Ilie sunt inaplicabile.

Susține că în virtutea celor relevate, necătând la faptul că inculpatul nu a fost anterior tras la răspundere penală, conduita sa exprimată relevă o poziție ușuratică și superficială a lui în raport cu seriozitatea abaterilor comise și eventualele consecințe.

Totodată, concluzionând asupra faptului că scopul pedepsei penale nu v-a fi atins prin aplicarea unei amenzi, acuzatorul a pornit și de la premisa numărului persoanelor în privința cărora au fost îndreptate acțiunile inculpatului, cât și situația grea financiară a acestora, în mare parte pensionari și cu rude încadrate în grad de dizabilitate.

Ținând cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și de scopul pedepsei aplicate, cel al corectării și reeducării inculpatului, conduita acestuia în cadrul procesului penal, consideră că pedeapsa echitabilă pentru săvârșirea infracțiunii incriminate va fi sub formă de închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, mijlocul de transport de model „*****”, fabricat în anul *****, cu numărul de înmatriculare *****, Cod VIN: *****, utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală, pus sub sechestru prin încheierea Judecătoriei Hîncești nr. 11-3/2025 din 09 ianuarie 2025, urmează a fi supus confiscării speciale.

Efectuând „triplul test”, procurorul relevă că: imixtiunea în dreptul la proprietate - la caz confiscarea obiectului infracțiunii, este prevăzută de lege, conform art. 106 Cod penal. Confiscarea specială la caz urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, ori acest mijloc de transport a fost utilizat pentru deplasarea inculpatului și complicilor săi în timpul comiterii infracțiunii și transportarea banilor pentru comiterea infracțiunii, iar lăsarea acestuia inculpatului va face posibilă utilizarea repetată a acestuia în infracțiuni, inclusiv analogice, de corupție.

Consideră că confiscarea bunului utilizat la comiterea infracțiunii la caz este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate, ori infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, conform art. 16 Cod penal, fiind sancționată cu pedeapsă inclusiv sub formă de închisoare, pe un termen maxim de 5 ani.

4. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 18 februarie 2026 și avocatul Dumitru Marco, în interesele inculpatului Gîrlea Ilie, a declarat în termen apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel și casarea sentinței Judecătorie Hîncești, sediul Central din 03.02.2026, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Gîrlea Ilie să fie achitat în raport cu învinuirile aduse.

4.1. În motivarea apelului, a invocat faptul că, instanța de fond a ignorat faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, nu există probe directe că ar fi condiționat remiterea sumelor de bani de exercitarea votului într-o anumită manieră, declarațiile martorilor sunt profund contradictorii, oscilante și lipsite de coerență și condamnarea se bazează exclusiv pe declarații neuniforme, care se infirmă reciproc.

Susține că analiza declarațiilor administrate (așa cum rezultă din sentința de condamnare) demonstrează lipsa unei versiuni unice și coerente. Martora Morărașu Feodora afirmă că banii s-ar fi dat pentru a-l vota pe Bolea, dar ulterior declară că „nu le-a spus nimeni pentru cine să voteze”, iar într-o altă parte indică faptul că nu a primit personal bani de la Gîrlea. Martorul Tichie Vasile susține că a primit bani „ca ajutor” pentru excursii, afirmă că i s-a spus să voteze o anumită persoană, dar recunoaște că nu a avut aplicație bancară și nu a primit transferuri efective. Martora Savin Ludmila afirmă că de la Gîrlea Ilie nu a primit bani, recunoaște că nu i s-a spus explicit pentru cine să voteze, susține că a „înțeles” ea acest lucru. Martora Vrabie Anastasia declară că nu i s-a spus pentru ce a primit banii, recunoaște că nu i s-a pus condiția votului. Martora Calancea Eleonora afirmă că presupune că inculpatul a pus banii pe masă, dar nu a văzut cine i-a pus efectiv, nu i s-a spus scopul plății. Prin urmare, consideră că declarațiile fie sunt indirecte, fie sunt bazate pe presupuneri, fie se contrazic între ele iar instanța a selectat doar fragmentele incriminatorii, ignorând elementele exculpatorii - ceea ce reprezintă o apreciere selectivă a probelor.

Art. 181¹ alin.(1) Cod penal presupune: 1. Darea de bunuri; 2. Scopul determinării alegătorului să-și exercite dreptul electoral într-o anumită manieră. Or, din probe, nicio persoană nu afirmă în mod ferm că inculpatul a condiționat plata de vot, nicio persoană nu afirmă că inculpatul a impus opțiunea concretă, mai mulți martori declară expres că nu li s-a spus cum să voteze, nu există interceptări relevante, nu există înscrisuri privind condiționarea votului, există doar declarații oscilante. Cu atât mai mult: simpla remitere a banilor nu echivalează automat cu corupere electorală, nu este suficientă existența unor transferuri sau activități politice, trebuie probată fără echivoc legătura dintre bani și determinarea votului, dubiul se interpretează în favoarea inculpatului. În cauza din speță, deși existau transferuri prin PSB, mesaje Telegram, conexiuni telefonice, instanța de fond urma să constate că lipsește proba clară a scopului electoral. Prin urmare, consideră că dacă într-o cauză cu probatoriu mai amplu s-a dispus achitare, cu atât mai mult în cauza Gîrlea Ilie se impune achitarea.

Menționează că inculpatul a explicat detaliat necesitatea deschiderii contului în Rusia, transferurile legate de obligațiile familiale, imposibilitatea efectuării transferurilor bancare directe, lipsa oricărui interes electoral. Această versiune este

logică, este susținută de extrase bancare, nu a fost combătută prin expertize sau probe obiective. În materie penală, o versiune plauzibilă necombătută generează dubiu rezonabil.

Invocă că instanța de fond a ignorat contradicțiile majore, a interpretat speculativ declarațiile, a substituit presupunerea cu proba și a aplicat diferit legea față de Dobînda Veronica.

Susține că prezența în speță a circumstanțelor specificate supra, de la sine, prezintă temei just pentru a fi luată în privința inculpatului Gîrlea Ilie soluția specificată expres de prevederile art. 391 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală. Circumstanțele speței denotă că fapta infracțională imputată lui Gîrlea Ilie, atât infracțiunea prevăzută de art. 181¹ alin. (1) Cod penal, nu a fost săvârșită de ultimul (ce prezintă temei de achitare a inculpatului, de jure art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP.

În acțiunile/inacțiunile lui Gîrlea Ilie lipsește un element obligatoriu al componenței infracțională specificată în art. 181¹ alin. (1) Cod penal și anume - latura obiectivă.

Menționează că la dosarul penal, nu există probe (prezentate/susținute de acuzare), care ar putea răsturna poziția apărării vizată supra, în această ordine de idei face trimitere la prevederile art. 8 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituția RM, art. 6 par. 2 din Convenția CEDO.

Invocă că acuzatorul de stat nu a dat răspuns la următoarele întrebări: care anume acțiune/inacțiune infracțională (fapta ca semn, al laturii obiective a componenței infracționale) specificată expres în prevederile normei imperative - art. 181¹ alin. (1) Cod penal, a fost săvârșită de către Gîrlea Ilie; în ce constă consecința acțiunii (pretinsei infracțiuni) comise de către Gîrlea Ilie; prin ce se demonstrează/probează legătura cauzală dintre pretinsa comitere a faptei infracționale și consecința survenită, după cum și prin ce se manifestă legătura cauzală.

Menționează că până la momentul pronunțării sentinței contestate organul de urmărire penală/acuzatorul nu au reușit să administreze și să prezinte probe, care ar demonstra prezența în acțiunile lui Gîrlea Ilie, a semnelor obligatorii a componenței infracționale - latura subiectivă, care la această componență infracțională se manifestă prin intenție directă. Acuzarea până la moment nu a dat răspuns, care e scopul, motivul comiterii le către Gîrlea Ilie în mod intenționat a faptei infracționale imputate, mai ales sub aspectul: „oferirea și darea de bani, bunuri și servicii în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile electorale în cadrul ilegerilor”, iar la dosarul penal probe directe, pertinente, concludente și utile care ar putea trece girul legalității și ar putea demonstra vinovăția lui Gîrlea Ilie în comiterea faptei infracționale imputate, nu există.

În opinia apărării, argumentele aduse de către acesta, au dat răspuns la chestiunile vizate în prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, după cum urmează: fapta infracțională incriminată lui Gîrlea Ilie (art. 181¹ alin. (1) CP) nu a fost săvârșită de ultimul și nu întrunește elementele componenței infracționale, Gîrlea Ilie nu este vinovat de comiterea faptei infracționale imputate, iar reieșind din cele expuse supra, inculpatul Gîrlea Ilie nu trebuie să fie pedepsit, motiv că unica soluție corectă și justă pe speța penală este achitarea lui Gîrlea Ilie.

Susține că reieșind din considerentul că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, apărarea susține că inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că Gîrlea Ilie nu a săvârșit fapta infracțională, acțiunile/inacțiunile ultimului nu întrunesc elementele infracțiunii. Atât în cadrul urmăririi penale cât și la adoptarea sentinței contestate au fost neglijate și chiar încălcate grav drepturile și principiile enunțate anterior.

Invocă că contrar celor enunțate, instanța de judecată nu a evaluat probele, nu a analizat obiecțiile părții apărării, limitându-se în a transcrie în sentință conținutul actului de învinuire. Drept urmare prima instanță, pornind de la o idee preconcepută că inculpatul a comis infracțiunea, a reținut poziția acuzării ca fiind una indiscutabilă, ignorând principiul contradictorialității procesului penal și exigențele degajate de art. 6 par. 2 CEDO, instanța de judecată nu a examinat argumentele suficient de puternice și capabile să influențeze soluția, invocate de partea apărării.

5. În ședința instanței de apel, procurorul Svetlana Țurcanu a menționat că deși instanța corect a constatat vinovăția inculpatului, totuși aceasta nu s-a expus la solicitarea acuzării ce ține de confiscarea automobilului de model „*****”, fabricat în anul *****, cu numărul de înmatriculare *****, Cod VIN: *****, utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală, pus sub sechestru prin încheierea Judecătoriei Hîncești nr. 11-3/2025 din 09 ianuarie 2025. Totodată, a susținut că instanța greșit a constatat că utilizarea automobilului nu relevă din declarațiile martorului. Nu se înțelege cum Gîrlea Ilie care locuiește la Băcioi urma să se prezinte la Stolniceni împreună cu Parfeni Zinaida cu o sumă mare de bani, la domiciliul lui Parfeni Zinaida s-au prezentat 13 persoane la fiecare înmânându-se câte 2600 lei, nu poți această sumă de bani să o aduci în siguranță într-o poșetă așa distanță mare. A solicitat admiterea cererii de apel depusă de către acuzatorul de stat pe motivele de fapt și de drept, iar în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, mijlocul de transport de model „*****”, utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală, pus sub sechestru prin încheierea

Judecătoriei Hîncești nr. 11-3/2025 din 09 ianuarie 2025, a-1 supune confiscării speciale.

Avocatul Dumitru Marco, în cadrul ședinței de judecată a solicitat casarea sentinței Judecătorie Hîncești, sediul Central din 03.02.2026, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Gîrlea Ilie să fie achitat în raport cu învinuirile aduse. Până la momentul pronunțării sentinței contestate organul de urmărire penală/acuzatorul nu au reușit să administreze și să prezinte probe, care ar demonstra prezența în acțiunile lui Gîrlea Ilie, a semnelor obligatorii a componentei infracționale latura subiectivă, care la această componentă infracțională se manifestă prin intenție directă. A menționat că acuzarea până la moment nu a dat răspuns, care e scopul, motivul comiterii de către Gîrlea Ilie în mod intenționat a faptei infracționale imputate, mai ales sub aspectul oferirii și dării de bani, bunuri și servicii în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. A invocate că la dosarul penal probe directe, pertinente, concludente și utile care ar putea trece girul legalității și ar putea demonstra vinovăția lui Gîrlea Ilie în comiterea faptei infracționale imputate, nu există. Nici un martor nu a indicat că Gîrlea Ilie a propus o opțiune.

Inculpatul Gîrlea Ilie, în ședința de judecată a susținut declarațiile depuse anterior, menționând că nu este de acord cu sentința, susținând apelul avocatului. A adăugat că din dosar reiese că audierea martorilor la urmărirea penală a fost efectuată în lipsa unor mijloace tehnice de fixare audio, video. A menționat că martorii Morăraș Tudor și Savina Ludmila, în instanța de fond, au declarat că prima dată l-au văzut. La fel din declarațiile martorilor, aceștia au fost supuși presiunii. Din declarațiile martorilor care sunt combătute cu cele de la urmărirea penală și în instanța de fond, acuzarea nu a adus probe directe și concludente, el a demonstrat prin anexarea de probe, prin conversarea de bani de care avea nevoie din Federația Rusă pentru întreținerea copilului minor invalid. Ce ține de aplicarea sechestrului pe toate imobilele, acesta nu era necesar, conform art. 181 CP, acuzarea a cerut în procedura judecătorească aplicarea sechestrului absolut pe toate imobilele ceea în viziunea sa este o depășire atunci când articolul dat prevede amenda de maxim 57 mii de lei, iar acuzarea a solicitat sechestrul de peste 3 milioane de lei, astfel există alt interes decât cel de restabilire a ordinii sociale. La fel pe aceeași faptă, cu aceiași subiecți este intentat alt dosar, doar că s-au mai adăugat doi martori. A menționat că nici un martor nu a zis că el a dat bani ca să voteze sau să nu voteze și a demonstrat la fiecare martor că de fapt aceștia i-au transferat bani, unde este extrasul bancar, iar pe extras este numele, familia, data, suma care s-a transferat, iar data, suma coincide cu persoana, unde dispare caracterul infracțional al faptei.

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în apel, cercetând materialele cauzei penale, audiind participanții la proces, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

În conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât o dată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Așadar, Colegiul penal reține că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul *Gîrlea Ilie* a săvârșit infracțiunea imputată, prevăzută la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La baza constatării vinovăției de către instanța de fond au fost puse probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, care au fost analizate în mod cumulativ, sub toate aspectele relevante cauzei, și apreciate conform principiului liberei aprecieri a probelor. Instanța a examinat fiecare probă atât separat, cât și în coroborare cu celelalte materiale ale dosarului, verificând pertinenta, concludența,

utilitatea și veridicitatea acestora. În urma acestei evaluări complexe și obiective, instanța a ajuns la concluzia că ansamblul probator administrat confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei imputate și vinovăția persoanei cercetate.

Astfel, pentru stabilirea circumstanțelor cauzei și confirmarea vinovăției inculpatului, instanța a avut în vedere următoarele probe pertinente, concludente și utile:

Fiind audiat în instanța de fond, inculpatul Gîrlea Ilie a menționat că a avut o căsătorie încheiată în Rusia în urma căreia s-a născut un copil, iar pentru onorarea obligației de părinte a expediat bani pe numele mamei acestuia, prin programele bancare cum ar fi „Western Union”, „Zalataia Carona” și altele. Aproximativ la sfârșitul primăverii anului 2024, începutul verii băncile au întrerupt programele bancare prin care transfera bani familiei. A menționat că a fost nevoit să caute alternative. Prima alternativă a fost o rudă de a sa pe nume, Cașu Grigore care nu a fost inclus în lista martorilor, deoarece era peste hotare. Ultimul avea apartament în suburbia Moscovei l-a rugat să-i transfere soției pe cont pentru întreținerea copilului. Ulterior l-a rugat să accepte să-i transfere mai mulți bani, deoarece mai avea să întoarcă cuiva datorii. La sfârșitul unei luni de primăvară, și-a adus aminte că fostei soții i-au fost transferați mai mult de 1000 dolari americani. A precizat că nu în zadar și pînă la închiderea programelor bancare a transferat bani pe numele soției, avînd facultatea de drept finisată își dădea seama că într-o bună zi s-ar putea să aibă calitate de pârât într-un dosar civil, iar la mîna neavînd nici o probă. De asta a decis ca să caute alternative ca toate sumele care vor fi primite de către fosta soție, să fie prin sistem bancar, în calitate de probă că participă la întreținerea copilului. Menționează că chiar din primele ședințe a prezentat acte ce atestă atât divorțul cât și diagnoza copilului care este testat ca invalid pînă la vîrsta de 18 ani, așa că a avut nevoie ca uneori să transmită sume mai mari. Atunci i-a venit ideea ca să-și deschidă cont bancar în Rusia, ca toate transferurile ulterioare, pe viitor, în contul fostei soții să fie din numele său. Pe lângă martorii care i-a prezentat partea acuzării mai sunt și rude și prieteni care i-au transferat lui pe contul rusesc bancar bani și el le-a transmis familiilor lor aici în Moldova, deoarece și ei erau în imposibilitatea de a transmite familiilor bani de întreținere. Ce ține de martorii ce stau la baza acuzării, a relatat că la începutul lui septembrie la el s-a adresat Zinaida Parfeni, pe care tot cineva a rugat-o privitor la careva persoane care au bani pe conturi rusești ca să-și primească banii aici. A fost de-acord ca acele persoane să-i transfere banii pe contul său și el să le dea bani cash în Moldova. În una din serile din luna septembrie a mers în *****la doamna Morăraș Feodora, unde deja erau mai multe persoane pe care le-a văzut pentru prima dată. Acele persoane l-au rugat ca să le transfere banii de pe conturile lor personale din banca „Promsveazi Bank” pe contul lui, în Rusia. Conform cursului

valutar, lei raport ruble ei aveau câte 15000 ruble rusești, care erau echivalentul la aproximativ 2600 lei-2700 lei. A subliniat că potrivit extraselor bancare pe care le-a prezentat în primele ședințe se atestă operațiunea bancară a fiecăruia din cei care au primit bani de la el. Extrasele pot fi prezentate în timp real din aplicația bancară pe care o are în telefon. În acel extras este specificat persoana care a trimis ora, data și suma. Acele tranzacții nu au fost decât pur în interes personal și financiar și nici de cum politic. Relevă că din declarații se vede că nici un martor nu a confirmat că el le-ar fi dat bani cu scop politic sau nu le-a zis nimic ce ținea de votare în privința referendumului și alegerilor parlamentare din Republica Moldova, anul 2024. După cum spune norma juridică a mitei electorale ea urmează să aducă un beneficiu celui care mituiește, adică să obțină un interes sau un serviciu, sunt acte care confirmă că martorul, Vera Scutaru a primit și primește la moment bani de la el pentru pensia socială, pe care o primește lunar în Rusia. La fel, sunt probe prin discuții cu cunoscuți, prieteni care datorită necesității sale de a avea posibilitatea să transfere copilului bani lunar, aceste familii și-au primit banii în Moldova. Aceste transferuri de pe contul său pot fi verificate prin interpelare de către partea acuzării. Banii care i-a primit pe cont, se utilizează strict în interesul copilului și în cazul în care merge să-și vadă copilul folosește aplicația bancară cât și cardul bancar. Necesitatea de a-și deschide cont bancar în Rusia a fost și din motiv că de fiecare dată când mergea la Moscova, multe servicii se fac cu cardul. Sistemul de cash este mai puțin folosit. Ce ține de banii care i-a oferit acelor persoane în acea seară, sunt banii săi personali din urma activității sale de agent. A indicat că poate demonstra că banii sunt din activități legale, însă nu a avut vre-un interes să finanțeze un partid. Inculpatul a menționat că se pune întrebarea de logică, care ar fi fost logica unui partid să transfere bani fiecărui membru și apoi acel membru să-i transfere banii lui pe cont? Ce ține de atitudinea sa față de fenomenul mită este unul negativ. Absolvind două facultăți a reușit să nu dea mită nici unuia din profesori, ca ulterior urmând să se angajeze în MAI, secția urmărire penală nu a fost angajat din motivul principal, că nu a dat mită, de asta și s-a reprofilat în agent imobiliar. În viziunea sa el se află pe nedrept aici în sala de judecată. Din start nu a avut posibilitatea de a prezenta toate probele care răstoarnă acuzațiile părții acuzării. La moment își face studiile la USM drept penal masterat. Simpatizează blocul electoral „Victoria”, asta a spus din prima chemare la poliție și atunci când i s-a întocmit proces verbal, nimic mai mult. Poziția sa politică și-a expus-o și pe rețele sociale, fiindcă se prezumă că locuiește într-un stat de drept democratic. În companiile electorale nu a participat activ, nu a împrăștiat pliante, nu a promovat cumva ideile politice ale partidelor politice. A indicat că careva tranzacții interbancare cu persoanele vizate în rechizitoriu, transferuri între conturi nu au avut. Când se afla în casă la Morăraș, transferurile sale din telefon erau deja

făcute și se făceau pe numărul de telefon, la contul său din Rusia care era legat cu un număr de telefon moldovenesc, pe care nu ține minte cui l-a comunicat. Verifica persoanele cărora le dădea bani, doar în baza buletinului, pe care îl verifica de sine stătător. Cu el nu erau două persoane de gen feminin care să verifice buletinul și telefonul. A participat la mai multe formațiuni care și-au prezentat programul. Nu i-a spus lui Savin că banii sunt de la „Șor”. Admite ca martorii acuzării s-ar fi adresat altor persoane ca să-i ajute să facă transferul. Datele sale bancare, cardul bancar, numărul de telefon l-a oferit, dar nu-și aduce aminte cui anume. La fel și numărul de telefon este alipit la contul din Rusia al soției. Toate băncile din Rusia au această opțiune. MIA este funcțională și în Federația Rusă de prin anul 2010, fiindcă sistemul rusesc este conectat la numărul de telefon.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Morărașu Feodora a menționat că a telefonat-o Zinaida Parfeni, pe care o cunoaște de vre-o 40 de ani și i-a spus să o primească la ea acasă că a venit ajutorul de bani. Soțul a auzit conversația lor telefonică, dar când a venit ultima, el nu era acasă. Când a fost la Hîncești domnul Bolea a zis ca le va da ajutor câte 2000 de lei. Zina Parfeni a întrebat-o dacă o primește pe vreo 3 ore și i-a zis că va veni cu Ilie Gîrlea pe care nu-l cunoștea, care v-a împărți ajutorul de bani și pe care atunci l-a văzut pentru prima dată. Nu a făcut nici o listă cu oamenii care au fost la ea în casă. Acești bani au fost dați cu scopul ca să-l voteze pe Bolea, așa a zis domnul Ilie Gîrlea și Zinaida Parfeni. Li se dădeau câte 2700 lei. Persoanele care primeau banii ieșeau din casă și numărau banii. Gîrlea Ilie, Zinaida Parfeni, Bicioc Elena și încă o persoană pe care nu o cunoaște au venit cu o mașină albastră. Ei stăteau în verandă și primeau câte o singură persoană. Au fost mulți consăteni la ea în ogradă, dintre care aproximativ 15 au primit bani, iar 7 nu au primit. Zinaida Parfeni i-a zis să strângă câte 100 lei să achite benzina domnului Gîrlea. Ei ieșeau din verandă și intrau în altă cameră. La adunare li s-a zis că le vor da un mic ajutor la pensionari ca să-l voteze pe Bolea. În afară de cei care primeau și dădeau banii, alte persoane nu au văzut ceea ce se petrecea la ea în casă. Zinaida Parfeni i-a zis că ei trebuie să-i deschidă cont PSB ca să-i dea ajutorul bănesc. Nu a mai auzit de alte întâlniri de genul dat. A fost la restaurant în Hîncești, când a venit domnul Bolea și a ținut o cuvântare. Nu are card la banca „Prom Sveazi Bank”. Domnul Gîrlea le-a spus că este un ajutor, dar nu le-a spus nimic legat de votat. Nu i-a rugat și nu le-a spus nimeni pentru cine să voteze. Nu a spus nimeni cu text deschis dar s-au propus bani să-l voteze pe Bolea. Au spus că le vor da un ajutor ca să-l voteze pe Bolea. Când Bolea a spus că le va da un mic ajutor nu a pus nici o condiție. De la Gîrlea Ilie nu a primit bani. Nu a văzut dacă Gîrlea Ilie a primit suma strânsă deoarece i-a dat banii Zinaidei Parfeni și nu cunoaște dacă cei care au primit bani s-au semnat pe vre-o listă. În septembrie 2024 s-a pomenit la poartă cu polițistul de sector și încă un comisar. A fost de

câteva ori la Comisariat la Hîncești și acasă la Zinaida Parfeni, care nu a deschis. A fost chemată și la CNA de 4 ori, i-a fost percheziționată casa și luat telefonul mobil, care nu i-a fost întors.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Vasile Tichie a menționat în ședința de judecată că Zinaida Parfeni îi chema la adunări și îi ducea cu rutiera care nu știe de către cine era achitată. La Orhei și Hîncești a fost de trei ori, la Chișinău de două ori. Pentru asta a primit o pungă mică unde era un stilou, maiou și un chipiu. Se ducea la întâlniri ca în excursie deoarece este la pensie și ca să nu stea acasă. A primit suma de 2700 lei ca ajutor pentru că a fost în excursie. A primit 100 Euro și 700 lei. Pe Gîrlea Ilie l-a văzut la casa de cultură în 2024, el era în sală și le spunea să-l voteze pe Bolea Vasile, care la fel era acolo cu o femeie. A fost acasă la Dora unde, Gîrlea Ilie le-a dat bani. Zinaida Parfeni i-a chemat. A primit suma de 2700 lei, dintre care 100 lei i-a dat Feodorei Morărașu. A spus la poliție că Vasile Bolea i-a spus să voteze la referendum - nu și pe oricine numai nu pe Maia Sandu. Când a ieșit de la Dora, Zinaida Parfeni tot așa i-a zis. Are telefon mobil, dar nu a avut în telefon nici o aplicație de la nici o bancă și nici mesaje de la PSB nu a primit. La Dora în ogradă erau două fete, care i-au luat pașapoartele și le pozau. A auzit despre faptul că se face copia la pașaport ca să transfere bani prin bancă. Când au fost la întâlnire, Gîrlea Ilie s-a prezentat singur. În afară de cele două ori pe Gîrlea Ilie nu l-a mai văzut și nu a discutat cu el.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Savin Ludmila a menționat că în vara anului 2024 Anițoi Vasile a venit și i-a întrebat dacă vor să fie în partidul „Șor”. El îi suna și îi chema la adunări. De câteva ori a fost la el acasă, unde le zicea să voteze partidul „Șor” și că le va plăti pentru asta. La Anițoi Vasile a venit o persoană necunoscută de la Chișinău, un bărbat care le-a dat 100 Euro și 600 lei, dar le-a zis să nu spună la nimeni și că acești bani sunt un mic ajutor, dar nu li s-a spus nimic despre alegeri. Persoana care le dădea banii le cerea buletinul și numărul de telefon ca să le deschidă cont PSB, prin care vor primi bani. Baniii pentru votare trebuia să-i dea altă dată. L-a cunoscut pe Gîrlea Ilie la adunările din Hîncești. Pe telefon li s-a deschis cont „PSB” dar telefonul i-a fost luat la poliție. Buletinul a fost pozat de persoana care le-a dat banii. Nu li s-a spus de unde sunt acești bani. În mesajele care veneau pe telefon scria că veneau 15000 ruble, bani pe care nu i-a putut folosi. După asta i-a spus lui Anițoi Vasile că nu mai vrea să participe și nu a mai venit. De la Gîrlea Ilie nu a primit careva bani. Nu au fost discuții că banii se dau pentru a vota pe cineva anume, el a înțeles așa. A avut un rol activ doar în partidul „Șor”. Nu o cunoaște pe Feodora Morărașu.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Vrabie Anastasia a menționat că în luna septembrie a intrat în casă la Morărașu Feodora, care i-a zis că o să-i dea un ajutor material de 2500 lei, bani pe care i-a primit peste câteva zile, pentru soțul ei

care este bolnav. Pentru această sumă i-a zis că într-o zi va fi o adunare la Hîncești unde v-a trebui să se ducă. Banii i-a dat un bărbat un bărbat, pe care nu l-a văzut la față, acasă la Morărașu Feodora. După ce a primit banii Morărașu Feodora a zis că pe omul acela îl cheamă ori Pintilii ori Ilie. La Hîncești, Feodora i-a arătat cine este Ilie. La Morărașu Feodora acasă a văzut-o și pe Parfenii Zinaida, cu ea nu a discutat. Morărașu Feodora i-a dat 5 ziare, pe care i-a zis să le împartă prin sat. Ziarele erau ale unui partid. Morărașu Feodora a cerut buletinul soțului său. Peste o zi a cerut și buletinul său pe care i l-a dat și i-a fost întors. La trei zile după ce a primit banii, Morărașu Feodora i-a zis să nu spună nimic la poliție despre banii primiți că o să le taie limba. Și la Hîncești Morărașu Feodora i-a amenințat. Nu are și nici nu a avut card bancar. Nu are pe nimeni în Rusia. Gîrlea Ilie nu i-a dat indicații. Nu i-a zis nimeni că dacă i-a banii trebuie să voteze pe cineva, asemenea condiții nu au fost. La întâlnire a fost ca să-l voteze pe Bolea, asta le-a zis Zinaida Parfeni și Feodora Morăraș. Despre Gîrlea Ilie a aflat din spusele Fedorei Morăraș și Zinaidei Parfenii.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Calancea Eleonora a menționat că la școala din *****, acolo unde este angajată au venit și au luat-o la poliție ca să recunoască dacă a fost domnul Ilie la Feodora Morăraș în casă și dacă s-au dat bani acolo, iar ea a zis că da. Prin luna august 2024 a fost sunată de Zinaida Parfeni, care conduce grupul „Șor” și i-a zis să se prezinte între orele 3-4 la Feodora Morăraș, în casă, de bani nu i-a zis nimic, ceea ce a și făcut. Acolo era Gîrlea Ilie, doamna Zinaida și încă o femeie. I-a dat banii, în sumă de 1000 lei, care erau pe masă și a plecat. Nu a văzut cine a pus banii pe masă, dar crede că asta a făcut Ilie Gîrlea și a presupus că el a dat banii. Nu i s-a spus pentru ce i s-au transmis banii. Au fost la adunare la doamna Victoria Furtună, unde a înțeles că dacă se prezintă la adunări li se v-a plăti și după li s-a dat banii. Doamna Zina îi suna și le spunea să voteze a altă persoană decât acesta, erau persoane diferite. Gîrlea Ilie era prezent în casă la Morărașu Feodora. Cu ea nu au discutat ca să-l voteze pe „Șor”. Mai aproape de alegeri a sunat-o Zinaida Parfenii și ia zis pe cine să voteze. Buletinul i-a fost cerut de 3 ori de către doamna Zinaida. La adunări se prezenta nu pentru bani sau politică, dar pentru că doamna Zinaida îi zicea să meargă pentru că nu are oameni. De multe ori a refuzat-o, dar de 7 ori s-a dus la adunări.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Morăraș Tudor a menționat că în anul 2024 a fost de două ori la adunări când a venit domnul Bolea. Acolo a făcut cunoștință cu doamna Zinaida Parfenii, pe care o cunoaște din sat și cu care au venit împreună ca să-i înregistreze că sunt în partidul „Victoria”. Tot atunci a făcut cunoștință cu un băiat Mihai și încă cu unul pe care nu știe cum îl cheamă, posibil Ion. După asta în ***** a venit domnul Ilie. Zinaida Parfenii l-a sunat și i-a zis să se prezinte pe vre-o 10 minute la Dora Morărașu, ca să le dea bani. A primit două

mii și ceva lei, dintre care 100 Euro și cei mărunți erau de 100 și două sute lei, ca mulțumire că sunt în partid. În casă la doamna Morăraș Feodora, domnul Ilie i-a dat bani în mână, ca să lucreze în calitate de voluntar. Actele de identitate le-a dat prima dată când a fost înregistrat. Odată a mai primit bani de la partid ca să împrăști ziare. Înainte de alegeri a sunat-o pe doamna Zinaida, întrucât o căzut candidatura lui Bolea, să o întrebe ce să facă și ea a zis să voteze pe cine îl duce capul și nu le-a spus că dacă v-a câștiga un candidat anume vor fi mulțumiți. La Morăraș în casă, unde se aflau persoane mai tinere ca el, doamna Zinaida, domnul Ilie și încă două persoane unul Ion și unul Colea. Telefonul l-a dat o singură dată când a fost la Hîncești. Nu poate spune dacă a primit mesaje pe telefon cu suma de 15000 ruble (f.d. 187-188).ș Când a fost la Feodora Morărașu acasă, în odaie erau 4 persoane. I s-au dat banii și i-a luat. Când a fost la poliție.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Bicioc Larisa a menționat că s-a întâlnit cu Zinaida Parfenii, care i-a propus să dea ziare pe care le avea atunci la moment. I-a propus să fie cu ea în partidul „Victoria”. A împărțit ziare de câteva ori prin *****. Peste ceva timp i-a sunat Zinaida Parfenii și i-a chemat la Morărașu Feodora acasă, ca să fie cu toții prezenți pentru că vine cineva, dar nu a zis cine. Când s-au apropiat le-a zis să dea buletinele. Au trecut câteva luni și iar au fost telefonați ca să se prezinte la ora 4 la doamna Morăraș, unde a fost prezentat domnul Ilie și li s-a dat o sumă de bani, ea a primit 100 Euro și 700 lei, din care 100 lei i-a dat doamnei Morăraș. Banii i-a primit de la domnul Ilie la doamna Morăraș acasă. Domnul Ilie i-a întrebat dacă le place Ilan Șor, care face lucruri frumoase și i-a îndemnat să-i susțină. Nu le-a zis să voteze pe cineva anume. Nu i s-a spus că pentru acea sumă trebuie să facă ceva. A primit un mesaj pe telefon precum că i-a venit suma de 15000 ruble, iar doamna Zinaida le-a spus că dacă vor primi acest gen de mesaj o să-i telefoneze, dar după asta nu a mai comunicat cu ea. După ceva timp a fost telefonată de doamna Zinaida, fiind invitată la Morăraș acasă, unde i s-a dat și suma de 15000 ruble. A menționat că nu a primit nici o presiune din partea lui Ilie sau Parfeni pentru a participa la adunări. Domnul Ilie spunea că doamna Zinaida o să le spună ceva dar nu a concretizat ce anume.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Boico Igor a declarat că sunt prieteni cu Gîrlea Ilie. Odată la o lună sau două se telefonează. Nu cunoaște dacă Ilie Gîrlea desfășoară activități politice. A comunicat cu Gîrlea Ilie în perioada electorală 2024. Ultimul nu l-a îndemnat să voteze pe cineva anume. Nu cunoaște dacă Gîrlea Ilie deține careva conturi bancare în Federația Rusă, dar dacă are copil acolo crede că ar putea avea din motiv că trebuie să trimită bani pentru a întreține copilul.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Catruc Eduard a declarat că îl cunoaște pe Gîrlea Ilie de pe băncile studenției. Cunoaște că Gîrlea Ilie este agent

imobiliar. Nu cunoaște ca ultimul să fi fost implicat în politică și nici preferințele politice ale acestuia nu le cunoaște. Nu a observat ca Gîrlea Ilie să convingă anumite persoane să voteze pe cineva. S-a adresat la Gîrlea Ilie pentru efectuarea unor operațiuni bancare, deoarece are un cumătru la Moscova care și-a fracturat coloana vertebrală, avea nevoie de bani și l-a întrebat pe Gîrlea Ilie dacă poate să-l ajute să transfere niște bani pe contul soției sale, deoarece știa că Gîrlea Ilie a lucrat la Moscova și că are card.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Rusu Maria a declarat că Gîrlea Ilie este un angajat imobiliar cu care s-au cunoscut în baza serviciului. Mențin relații prietenoase de 10 ani. Ce ține de politică nu a discutat cu el. Nu cunoaște dacă acesta a făcut agitații politice și nu a invitat-o niciodată la adunări.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Scutaru Vera a declarat că are cetățenie rusească și primește pensia din Rusia. Are o rudă în Rusia, pe nume Ecaterina Stepanova care îi trimitea pensia prin transfer bancar. Atunci când sau închis transferurile din Rusia și nu mai putea primi banii, Ecaterina Stepanova i-a spus că cunoaște o persoană, pe nume Gîrlea Ilie, care ar putea să o ajute și că poate să-i dea numărul de telefon. Nu i-a spus de unde îl cunoaște. A telefonat pe numărul de telefon și a vorbit cu persoana despre care au discutat și s-au înțeles ca ruda sa să-i transfere bani pe cardul său ca ulterior ultimul să-i dea ei. Îl cunoaște pe Gîrlea Ilie din 2024-2025. Gîrlea Ilie îi aducea pensia în lei moldovenești în sumă de 3400-3500 lei, în dependență de cursul valutar. Nu cunoaște cum la Gîrlea Ilie puteau să ajungă banii, dar la ea nu și nici pe el nu l-a întrebat.

Deși inculpatul *Gîrlea Ilie* vina în comiterea infracțiunii nu o recunoaște, Colegiul penal concluzionează că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele, după cum urmează:

- Procesul-verbal de ridicare din 30.10.2024, (copia) conform căruia, de la martorul Savina Ludmila a fost ridicat telefonul mobil „Redmi M2004J19AG” de culoare întunecată cu husă de silicon, ecran deteriorat pe toată suprafața (f.d.17);

- Procesul-verbal de examinare din 05.11.2024 cu planșă ilustrativă (copia), conform căruia, obiectul supus examinării, reprezintă un telefon mobil de model “RedmiM2004J19AG” cu husă de silicon, cu numărul de IMEI: ***** și *****, fără parolă de acces, culoare neagră, având ecranul deteriorat pe întreaga suprafață (f.d.19-23);

- Procesul-verbal recunoaștere a persoanei din 24.12.2024, conform căruia, martorul Bicioc Larisa l-a recunoscut pe învinuitul Gîrlea Ilie*****, ca fiind persoana menționată în declarațiile sale (f.d.34-36);

- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.12.2024, conform căruia, martorul Tichie Vasile l-a recunoscut pe învinuitul Gîrlea Ilie*****, ca fiind persoana menționată în declarațiile sale, l-a văzut o dată doar și atunci purta barbă (f.d. 37-39);

- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.12.2024, conform căruia, martorul Calancea Eleonora l-a recunoscut pe învinuitul Gîrlea Ilie*****, ca fiind persoana menționată în declarațiile sale (f.d.40-42);

- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.12.2024, conform căruia, martorul Moraraș Tudor l-a recunoscut pe învinuitul Gîrlea Ilie*****, ca fiind persoana menționată în declarațiile sale (f.d.43-45);

- Cartela transportului, conform căreia învinuitul Gîrlea Ilie***** deține în proprietate automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, de culoare albastră (f.d.65).

Astfel, analizând întregul material probator administrat în prezenta cauză penală, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal ajunge la concluzia ca fiind probată integral situația de fapt stabilită, prin urmare, este dovedită integral vinovăția inculpatului *Gîrlea Ilie* de comiterea infracțiunii incriminate, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate juridic în baza art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, (în vigoare la data comiterii infracțiunii) și anume: *coruperea electorală, exprimată prin oferirea și darea de bani, în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor*.

Referitor la acțiunile incriminate, Completul de judecată precizează că fapta infracțională se demonstrează prin declarațiile martorilor audiați nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum și prin lipsa unor discrepante substanțiale cu informația furnizată prin alte mijloace de probă, fiind identificate doar inadvertențe neesențiale între declarațiile persoanelor audiate, care diferă nesemnificativ și exclusiv prin prisma interpretării evenimentelor firești personal de fiecare persoană, dar care în esență susțin consecvent aceleași fapte constatate.

Așadar, cu referință la elementele infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de corupere electorală îl constituie relațiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art. 38 din Constituția Republicii Moldova, a dreptului de vot și a dreptului de a fi ales, sub aspectul libertății alegătorilor de a-și forma o opinie fără influențe de natura oferirii sau dării de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale

electorale întrun anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului.

Drept urmare, prin acțiunile lui Gîrlea Ilie s-a atentat la drepturile politice și constituționale ale cetățenilor, astfel fiind întrunit obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de oferire sau dare de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase. Se poate vedea că cele două modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile examinate sunt: oferirea de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase; darea de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase.

Astfel, *oferirea* se exprimă în prezentarea, etalarea, înfățișarea, în raport cu alegătorul, a banilor, bunurilor, serviciilor ori a altor foloase, iar *darea* constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a banilor, bunurilor, serviciilor ori a altor foloase de către făptuitor către alegător. Oferirea sau darea de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase se poate realiza personal sau prin mijlocitor. În ultima ipoteză, mijlocitorul acționează în numele făptuitorului și cu intenția de a-l ajuta, având calitatea de complice la infracțiunea de corupere a alegătorilor.

În cazul dat, în cadrul examinării cauzei penale, s-a stabilit cu certitudine că, Gîrlea Ilie, în scopul determinării alegătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului Republican Constituțional din 20.10.2024, acționând în calitate de simpatizant a unui partid politic, la domiciliul Feodorei Morăraș, din r. Hîncești, a dat alegătorilor Vrabie Anastasia, Calancea Eleonora, Bicioc Larisa, Moraraș Tudor, Tichie Vasile sume bănești, determinându-i să aplice ștampila la rubrica „nu” din buletinul de vot privind Referendumul Republican Constituțional și să aplice ștampila de vot pentru un concurentul electoral din buletinul de vot pentru alegerea președintelui Republicii Moldova.

Astfel, fiind constată și probată prezența în faptele lui Gîrlea Ilie a laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere electorală este întrunită prin acțiunea de oferire și de dare de bani, comisă în mod direct și intenționat, în scopul determinării alegătorilor să își exercite drepturile electorale într-o manieră favorabilă unei anumite formațiuni politice și poziții la referendum. Legea penală nu impune, pentru existența infracțiunii, necesitatea dovedirii efective a influenței asupra votului, fiind suficientă constatarea faptului material al oferirii sau dării bunurilor în scopul menționat.

Astfel, instanța reține că întrucât infracțiunea are caracter formal, ea se consideră consumată din momentul efectuării actului de oferire/dare, indiferent

dacă alegătorul a fost sau nu efectiv determinat să voteze conform intenției făptuitorului.

În speță, scopul ilicit rezultă atât din conținutul faptelor materiale, cât și din contextul electoral al acțiunilor inculpatului, cum ar fi darea și oferirea de bunuri, în vederea determinării lui Tichie Vasile, Vrabie Anastasia, Calancea Eleonora, Bicioc Larisa, Moraraș Tudor, pentru exercitarea dreptului de vot la referendumul și scrutinul electoral din data de 20 octombrie 2024, pentru a-i determina să voteze candidatul susținut de către inculpat. În această ordine de idei, infracțiunea prevăzută la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul oferirii sau dării în întregime a banilor, bunurilor, serviciilor ori a altor foloase.

Timpul săvârșirii infracțiunii este un semn secundar al laturii obiective, fiind specificată doar sintagma „în cadrul alegerilor”, care se referă la scopul infracțiunii, iar realizarea scopului infracțiunii, depășește cadrul (timpul perioadei electorale sau timpul campaniei electorale), infracțiunii specificate la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în năzuința făptuitorului de a fi ales într-o anumită funcție în rezultatul alegerilor parlamentare sau locale; năzuința ca alte persoane (altele decât făptuitorul) să fie alese în anumite funcții (și anume, în cea de deputat, de consilier în consiliul local sau de primar) în rezultatul alegerilor parlamentare sau locale, năzuința făptuitorului de a obține anumite avantaje materiale sau nemateriale în rezultatul supunerii unei probleme referendumului, etc.

Scopul infracțiunii de corupere a alegătorilor este un scop special, adică determinarea alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor, ceea ce corespunde cauzei penale, în prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

În acest sens, potrivit art. 1 din Codul electoral, prin *alegeri*, se înțelege în cazul în care nu se face vreo specificare, alegerile pentru Parlament (în continuare și – alegeri parlamentare), pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova (în continuare și – alegeri prezidențiale), pentru autoritățile administrației publice locale (în continuare și — alegeri locale), precum și referendumurile.

Prin urmare, se atestă întrunirea laturii subiective a componenței de infracțiune cercetate, or, Gîrlea Ilie acționând cu intenție directă, urmărind scopul coruperii electorale, și fiind implicat direct în campania electorală, a racolat locuitori din r. Hîncești, prin intermediul altor persoane, cărora le-au oferit și dat, sumele de bani nominalizate în scopul determinării să-și exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului

care urma să aibă loc la data de 20 octombrie 2024 și anume de a vota în favoarea unui partid politic.

În această ordine de idei, exercitarea drepturilor electorale în mod corect, integru și conștiincios în cadrul alegerilor este reglementată de normele Codului electoral, or, în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul electoral, nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Art. 54 alin. (6) lit. a) din Codul electoral stipulează că se interzice concurențelor electorali, participanților la referendum și grupurilor de inițiativă, să ofere alegătorilor/susținătorilor bani, bunuri, inclusiv produse alimentare, băuturi alcoolice și produse din tutun, să presteze servicii ori să acorde alte foloase, inclusiv din ajutoare umanitare sau din alte acțiuni de binefacere, în scopul determinării alegătorului/susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Subiect al infracțiunii prevăzute la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care în momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, prin urmare, componența de infracțiune indicată, nu necesită întrunirea unei calități speciale privitor la subiectul infracțiunii.

În consecință, orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale subiectului infracțiunii, și care, într-un fel sau altul, este implicată direct sau indirect în campania electorală sau în desfășurarea unui referendum, respectiv care oferă sau dă mijloace financiare sau bunuri altei persoane cu scopul de a-l determina să-și exprime votul într-un anumit mod, poate fi subiect al infracțiuni analizate.

Prin urmare, Gîrlea Ilie, întrunește condițiile subiectului infracțiunii prevăzute la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal.

Astfel, reieșind din toate aceste probe, contrar argumentelor invocate de către apărător, din numele inculpatului, Colegiul penal subliniază că, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și reieșind din faptul că, inculpatul *Gîrlea Ilie* vina nu a recunoscut-o, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a celorlalte mijloace de probă, administrate la urmărire penală, instanța de fond întemeiat a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal. Mai mult ca atât, în procesul examinării cauzei penale, nu s-au stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile martorilor interogați atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată privitor la acțiunile inculpatului, care au fost relatate sub jurământ, fiind avertizate pentru darea mărturiilor false, cu respectarea prevederilor art. 105 – 109 din Codul de procedură penală.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului *Gîrlea Ilie*, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) și anume: *coruperea electorală, exprimată prin oferirea și darea de bani, în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor*.

Cu referire la poziția apărării privind necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate.

Concomitent, poziția avocatului inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii înscrinate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală. Or, nerecunoașterea vinei de către inculpat, se apreciază a fi ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, întrucât persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Subsecvent, Colegiul Penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză penală, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs.

Astfel, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În concluzie, Colegiul penal relevă că, prima instanță corect a constatat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui

vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a se ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune

infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Conform prevederilor art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Sanctiunea prevăzută la art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, la data comiterii faptei, prevedea o pedeapsă sub formă *de amendă în mărime de la 750 la 1150 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 an la 5 ani*.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont că, Gîrlea Ilie este la prima sa abatere penală, în calitate de circumstanță ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 din Codul penal în privința acestuia a fost stabilită săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar în calitate de circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 din Codul penal în privința lui Gîrlea Ilie, instanța nu a identificat.

În contextul dat, instanța de recurs conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul Gîrlea Ilie, urmează a fi condamnat, iar reieșind din

limitele pedepsei prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal, în vigoare la data comiterii faptei, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1100 unități convenționale, explicându-i totodată, că în conformitate cu art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită. În acest caz sancțiunea amenzii considerându-se ca executată integral.

În continuare, Colegiul penal remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Instanța de recurs conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 din Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de recurs accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului Gîrlea Ilie, în mărimea stabilită este echitabilă faptei comise de inculpat, urmând a fi respinse alegațiile procurorului privind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în privința inculpatului, or, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, luându-se în considerație că inculpatul Gîrlea Ilie se află la prima abatere penală, a comis o infracțiune mai puțin gravă, fiind în prezența doar a circumstanțelor atenuante, iar pedeapsa cu închisoarea fiind una mult prea aspră în raport cu situația inculpatului, ceea ce a impus orientarea pedepsei spre o sancțiune moderată, fără a se îndepărta însă excesiv de necesitatea prevenirii unor fapte similare. În același timp, reținându-se că inculpatul Gîrlea Ilie nu a recunoscut vinovăția și nu a manifestat o atitudine de asumare a conduitei ilicite, aspect care relevă necesitatea aplicării unei pedepse apte să asigure un efect preventiv efectiv.

Cu referire la constatările instanței de fond privind confiscarea specială de la Gîrlea Ilie a sumelor bănești care au fost utilizate la comiterea infracțiunii și anume, în sumă de 3500 lei și 400 euro și menținerea sechestrului aplicat prin

încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central nr. 1-25/25 din 24.04.2025, în privința bunurilor: terenul cu nr. cadastral ***** amplasat în *****; construcția cu nr. cadastral ***** amplasată în *****; construcția cu nr. cadastral ***** amplasată în *****; până la executarea pedepsei sub formă de amendă și a măsurii de siguranță, confiscarea specială, Colegiul penal le va menține, or, poziția instanței de fond în acest sens este una motivată și întemeiată.

Solicitarea procurorului privind confiscarea specială a mijlocului de transport de model „*****”, fabricat în anul *****; cu numărul de înmatriculare *****; Cod VIN: *****; utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală, pus sub sechestru prin încheierea Judecătoriei Hîncești nr. 11-3/2025 din 09 ianuarie 2025, instanța de recurs o respinge ca fiind neîntemeiată.

Astfel, potrivit art. 106 alin. (1) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează că sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Prin cererea de apel declarată, procurorul solicită confiscarea specială a automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****; invocând că acesta fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de corupere electorală.

Potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) lit. a) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, legiuitorul distinge două modalități cu caracter alternativ: bunuri utilizate pentru săvârșirea unei infracțiuni și bunuri destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Prin „bunuri utilizate” se are în vedere lucrurile folosite efectiv de către făptuitor, la comiterea contravenției sau infracțiunii, care ar facilita executarea faptei. În astfel de situații, bunurile în cauză ar putea fi recunoscute și în calitate de

corpuri delictive, soarta cărora poate fi decisă, conform art. 162 din Codul de procedură penală.

La rândul ei, sintagma „bunurile destinate” desemnează lucrurile procurate, confecționate sau adaptate pentru comiterea contravenției sau infracțiunii, pe care însă făptuitorul nu a mai reușit să le folosească, fie nu a mai fost necesar să le folosească.

Astfel, Colegiul penal, constată că acuzatorul de stat nu a administrat probe concludente și pertinente din care să rezulte că automobilul de model automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, ar fi fost utilizat efectiv la comiterea infracțiunii de corupere electorală sau ar fi fost destinat facilitării acesteia.

Totodată, instanța reiterează că utilizarea mijlocului de transport nominalizat, nu a fost invocată în învinuire și nici nu reiese din declarațiile martorilor, or, în general în cadrul examinării cauzei penale nu a fost demonstrat faptul deplasării inculpatului cu mijlocul de transport de model „*****”, fabricat în anul *****, cu numărul de înmatriculare „*****”.

Mai mult, nu a fost demonstrat nici faptul că bunul ar constitui produsul infracțiunii sau că ar fi fost dobândit din mijloace financiare provenite din activitatea infracțională.

Or, instanțele de judecată urmează să aplice dispozițiile legale privitoare la confiscarea averii reieșind din prevederile art. 46 alin. (3), (4) din Constituție, care stipulează că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobândirii ei se prezumă și doar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate în condițiile legii.

Astfel, Colegiul reține că ingerința în dreptul de proprietate trebuie nu doar să urmărească un „scop legitim” conform „interesului general”, ci și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură aplicată de stat, inclusiv măsurile destinate să reglementeze folosința bunurilor unui individ.

Tocmai acest lucru este exprimat de noțiunea de „just echilibru” ce trebuie păstrat între cerințele interesului general al comunității și imperativele de apărare a drepturilor fundamentale ale omului.

Totodată, Curtea a reținut că măsura confiscării trebuie să fie legală și conformă „interesului general”, precum și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între măsurile luate și scopul urmărit (Džinić vs. Croația, nr. 38359/13, §§ 61 și 62, 17 mai 2016).

Art. 1 al Protocolului Adițional al CEDO, prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale. Nimeni nu poate fi privat de

proprietate decât pentru cauza de utilitate publică în condițiile prevăzute de lege și de tratatele internaționale în vigoare.

În accepțiunea Curții de la Strasbourg, textul articolului citat cuprinde în fapt 3 norme: 1. Enunță principiul respectării dreptului de proprietate; 2. Vizează și ipoteza privării dreptului de proprietate căreia îi impune însă anumite condiții, 3. Recunoaște statelor contractante de a consacra legislativ utilizarea bunurilor de către proprietar în acord cu interesul general.

Conform jurisprudenței CEDO, aceasta a acceptat că ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate al particularilor, poate fi admisă prin prisma unui ordin de interes general, numai dacă se asigură un just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării drepturilor individului.

În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană. Instanța de recurs notează că în mod tradițional, confiscarea reprezintă o formă de restrângere a dreptului la proprietate, deoarece persoana este deposedată de o parte din bunurile sale.

Ca și oricare altă ingerință ce poate fi adusă drepturilor fundamentale și pentru a nu încălca legea, instituția confiscării urmează a fi circumscrisă unor condiții strict stabilite de art. 54 din Constituție și celor conturate de CtEDO în jurisprudența sa. În concreto, confiscarea trebuie să fie prevăzută de o lege accesibilă, previzibilă și clară. Totodată, această măsură trebuie să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul urmărit. Specific oricărei alte ingerințe care poate fi adusă drepturilor fundamentale, măsura confiscării urmează a se creiona unor condiții strict stabilite de lege, în particular – celor instituite de art. 54 din Constituție și celor conturate de CtEDO în jurisprudența sa.

Prin urmare, Colegiul reține că confiscarea trebuie să fie prevăzută de lege, fără echivoc, această condiție care impune restrângerii unui drept fundamental este cerința legalității, care reclamă în mod axiomatic faptul că orice măsură restrictivă trebuie să fie, întâi de toate, prevăzută de lege.

Sub aspectul legalității, Colegiul accentuează că instituția confiscării, ab initio, este pomenită în legea supremă a statului nostru, care, în art. 46 alin. (3) și (4), prevede că: „Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”.

Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în contul statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni.

Scopul măsurii confiscării a fost trasat de legiuitor în art. 98 alin. (1) din Codul penal, care, într-o formulă de o claritate vădită, stabilește că confiscarea specială se atribuie la măsurile de siguranță care au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală.

În fine, confiscarea bunurilor urmărește să înlăture o stare de pericol, produsă de anumite „bunuri”, pe care le-ar putea folosi făptuitorul la săvârșirea unei infracțiuni. O altă exigență este ca confiscarea să fie proporțională cu situația care a determinat-o. Proporționalitatea măsurii implică existența unui just echilibru între interesele aflate în conflict: cel public și cel privat, iar linia de echilibru presupune preocuparea ca nici unul dintre interesele implicate în speță să nu beneficieze de o protecție absolută, prin negarea generală a protecției celuilalt.

În alți termeni, restrângerea trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Ca regulă, Curtea Europeană recunoaște o marjă de apreciere foarte largă legiuitorului național în cadrul politicilor de prevenire a infracțiunilor, precum și instanțelor judecătorești chemate să facă uz de instituția confiscării.

Instanța de recurs concluzionează că aplicând măsura sub formă de confiscare specială a mijlocului de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, în plus față de sancționarea inculpatului, acestuia i s-ar impune o sarcină excesivă care este disproporționată în raport cu infracțiunea săvârșită.

În aceste condiții, în absența demonstrării legăturii directe dintre bun și infracțiune, precum și a caracterului ilicit al provenienței acestuia, aplicarea măsurii confiscării speciale ar reprezenta o ingerință disproporționată și nejustificată în dreptul de proprietate al inculpatului, din care motiv Colegiul respinge apelul procurorului, ca neîntemeiat.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Astfel, luând în considerație cele menționate supra, instanța de apel consideră nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Hîncești, Andrei Iepure și avocatul Dumitru Marco, în interesele inculpatului Gîrlea Ilie, împotriva

sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 03 februarie 2026, urmând a fi respinse, cu menținerea sentinței fără modificări.

7. Prin prisma celor enunțate, în conformitate cu art. 417-418, 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Se resping, ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Hîncești, Andrei Iepure și avocatul Dumitru Marco, în interesele inculpatului Gîrlea Ilie, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 03 februarie 2026, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui Gîrlea Ilie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 181¹ alin. (1) din Codul penal și se menține sentința atacată fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

**Președintele ședinței de judecată,
Judecător**

Denis Băbălău

Judecător

Elisaveta Buzu

Judecător

Vladislav Schibin